

YAŞAYAN TÜRKÇENİN BİR SEVDALISI: PROF. DR. FARUK KADRI TIMURTAŞ

PROF. DR. MUSTAFA ÖZKAN*

1. Doğumu

Faruk Kadri Timurtaş, 26 Şubat 1925'te Gaziantep'in Kilis ilçesinde (ilinde) doğdu. Babası Kara Timurtaş Paşa torunlarından Kadri Bey, annesi ise Münevver Hanım'dır. İrfan sahibi bir şahsiyet olan babası Kadri Bey, çevresinde çok sevilen ve hürmet edilen bir zattı. Bir müddet Gaziantep'te sorgu hâkimliği görevinde bulunmuş, daha sonra da Kilis'te avukatlık yapmıştır. Annesi Münevver Hanım ise ev kadınıdır. Timurtaş, üç kardeşin ortancası olarak dünyaya geldi. Kendinden 5 yaş büyük olan ağabeyi Haluk Timurtaş, 1954-1960 yılları arasında Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde Balıkesir milletvekili olarak bulunmuş ve Merkez Bankası Yönetim Kurulu üyeliğinden emekli olmuştur. 1987 yılında vefat etmiştir.

Kendinden 5 yaş küçük olan kız kardeşi Mübeccel Hanım (Yavaşca) ise eşinin görevi dolayısıyla hâlen Amerika'da bulunmaktadır.

* İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dekanı.

Paris'te bulunduğu süre içerisinde Timurtaş, Alliance Française'da Fransızca derslerine katıldı. Sorbonne Üniversitesi'nde genel dilbilim, karşılaştırmalı edebiyat, Fransız dili ve edebiyatı derslerine devam ettiği gibi, Şark Dilleri Okulu'nda da Türk dili derslerini takip etti. Ayrıca Fonetik Enstitüsü'nden "Fransızca telaffuz üzerinde pratik çalışmalar"dan sertifika aldı. Bu arada Bibliotheque-Nationale'deki Türkçe yazmalar üzerinde de incelemelerde bulundu.

2. Öğrenimi

İlkokulu Kilis'te Kemaliye İlk Okulu'nda, ortaokulu ise Kilis Orta Okulu'nda okudu. 1939 yılında, yatılı olarak İstanbul Kabataş Erkek Lisesi'ne girdi ve 1942 yılında liseden "pek iyi" derece ile mezun oldu. Aynı yıl İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne kaydoldu. Haziran 1946'da "XVII. Asır Şairlerinden Edirneli Güftî ve Teşrîat-ü-Şuarâ'sı" adlı mezuniyet tezini hazırlayarak "pek iyi" derece ile fakültenin mezun oldu.

Fakültenin mezun olduğu yılın ekim ayında doktora öğrencisi olarak yeniden fakülteye kaydolun Timurtaş, Prof. Dr. İsmail Hikmet Ertaylan'ın nezaretinde doktora çalışmalarına başladı. Bu çalışmaları sırasında Prof. Dr. Ali Nihat Tarlan'dan da büyük destek ve yardım gördü. Eski Türk edebiyatı sahasında yürüttüğü çalışmalarını 1950 yılında tamamladı ve "Şeyh'nin Husrev ü Şîrin'i" adını taşıyan doktora tezi "pek iyi" derece ile kabul edilerek "edebiyat doktoru" unvanını aldı.

3. Görevleri

Doktora tezini verir vermez, 28 Aralık 1950'de Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Yeni Türk Filolojisi Kürsüsü'nde (bu günkü adı Yeni Türk Dili Anabilim Dalı), Prof. Dr. Ahmet Caferoğlu'nun yanında asistan olarak üniversiteye intisap etti.

Mayıs 1954-Ekim 1956 yılları arasında, yabancı dilini geliştirmek, bilgi ve görgüsünü arttırmak üzere fakülte tarafından Fransa'ya gönderildi. Paris'te bulunduğu süre içerisinde Timurtaş, Alliance Française'da Fransızca derslerine katıldı. Sorbonne Üniversitesi'nde genel dilbilim, karşılaştırmalı edebiyat, Fransız dili ve edebiyatı derslerine devam ettiği gibi, Şark Dilleri Okulu'nda da Türk dili derslerini takip etti. Ayrıca Fonetik Enstitüsü'nden "Fransızca telaffuz üzerinde pratik çalışmalar"dan sertifika aldı. Bu arada Bibliotheque Nationale'deki Türkçe yazmalar üzerinde de incelemelerde

bulundu.

Yurda döndükten sonra, Haziran 1957-Ekim 1958 tarihleri arasında Kars Sarıkamış'ta yedek subay olarak askerlik hizmetini yerine getirerek yeniden fakülteye döndü. Bu arada bir yandan da doçentlik çalışmalarına devam eden Timurtaş, “Şeyhî ve Çağdaşlarının Eserleri Üzerinde Gramer Araştırmaları” adlı çalışmasıyla doçentlik imtihanını vererek 1959 yılında doçent oldu.

9 Mart 1960'ta Birsen Yassıkaya ile evlendi. Düğünleri Profesörler Evi'nde yapıldı. Nikâh şahitliklerini Prof. Dr. Mükrimin Halil Yınanç ile Prof. Dr. Reşit Rahmeti Arat yaptılar.

Bu dönemden sonra Faruk Kadri Timurtaş, bir yandan fakültede Osmanlı Türkçesi, Eski Anadolu Türkçesi, Türkiye Türkçesi derslerini okuturken, bir yandan da çeşitli ilim ve sanat dergilerinde, gazetelerde özellikle dil ve edebiyat konularında yazdığı yazılarla yoğun bir çalışma devresine girdi.

Şubat 1965'te Londra Üniversitesi Şark Dilleri Okulu'nun davetlisi olarak İngiltere'ye gitti. 20 Şubat-15 Mart 1965 tarihleri arasında Londra'da kalan Timurtaş, burada Türk diliyle ilgili bir dizi konferans verdi.

1 Şubat-1 Ağustos 1966 tarihleri arasında ikinci bir lisan öğrenmesi için, üniversite tarafından yeniden İngiltere'ye gönderildi. Bu seyahate eşiyile birlikte çıkan Timurtaş, Londra'da üç ay lisan kurslarına katıldı. Diğer üç ay da Münih, Frankfurt, Amsterdam, Paris, Viyana, Roma Venedik gibi merkezlerde bazı incelemelerde bulundu.

Bu arada profesörlük için de çalışmalarını tamamlamış ve “Osmanlıca Grameri” adlı takdim tezi ve 200'e yakın inceleme, araştırma ve değişik konularda yazdığı makaleyle birlikte müracaatında bulunmuştu. Edebiyat Fakültesi Profesörler Kurulu'nca teşkil edilen Prof. Dr. Ahmet Caferoğlu, Prof. Dr. Sadettin Bulunç, Prof. Dr. Ali Nihat Tarlan, Prof. Dr. Mehmet Kaplan ve Prof. Abdülkadir Karahan'dan oluşan jüri, adayın müracaatını değerlendirerek Timurtaş'ın profesörlüğe yükseltilmesini oy birliği ile Fakülte Kurulu'na teklif etmiştir. Teklifi uygun bulan kurul, 17 Nisan 1967 tarihinde Timurtaş'ı profesörlüğe yükseltmiştir.

Profesör olduktan sonra daha yoğun bir çalışma temposu içinde bulunan Timurtaş, bir yandan fakültedeki derslerine devam ederken, bir taraftan da İktisat Fakültesi Gazetecilik Enstitüsü'nde (bu gün İletişim Fakültesi), Yüksek Öğretmen Okulu'nda, Türk Musikisi Devlet Konservatuvarı'nda görev alarak buralarda dil ve edebiyat dersleri okuttu. Ayrıca yetenekli öğrencileri teşvik ve himaye ederek onların yetişmelerine de gayret gösterdi. Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde kürsüsünde en çok doktora öğrencisi çalıştıran öğretim üyesiydi. Yetiştirmiş olduğu öğrencileri bu gün çeşitli üniversite ve kuruluşlarda görev yapmaktadır.

1976 yılında Kıbrıs'ta ve Yugoslavya'da Türk dili ve edebiyatı konularında konuşmalar yapıp, çeşitli konferanslar verdi.

Yâ Rabbi bi-hakkı ism-i Mennân
 Fârûkunu eyle afvaşâyân
 Ahlâkı nümûne bir kişiydi
 Zâhirdi yüzünde nûr-ı îmân
 İncinmedi kimse kendisinden
 Sîrette melekti şekli insân
 İlmiyle amelde rehberiydi
 Yoldaş ola ahrette îmân
 Leyl-i Ramazanda rihlet etti
 Târîhi dedim leyâl-i gufrân
 Hicrî: 1402 (1982)

1977'de Bulgaristan ve Romanya'da, 1979'da Münih, Paris ve Londra'da meslekî araştırma ve incelemelerde bulundu.

Bu yoğun çalışma temposu, ancak 25 Ocak 1982 gününe kadar devam edebildi. Esasen son zamanlarda kalbinden rahatsızlanmış ve doktora gitmişti. Kendisine önerilenleri yerine getirmeye çalışıyor ve ilaçlarını düzenli olarak alıyordu. Ne var ki 25 Ocak 1982 günü kısmî bir felç geçirdi. Önce Haseki Hastanesi'ne getirilen Timurtaş, bir müddet burada yattıktan sonra Cerrahpaşa Tıp

Fakültesi Kardiyoloji Servisi'ne kaldırıldı. Bir ay kadar da burada kaldı. Sonra aynı hastanenin Nöroloji Servisi'ne nakledildi. Mayıs ayına kadar hastanede yattı. Uzun süre yazamadı ve konuşamadı. Ancak vefakâr eşinin olağan üstü bakım ve gayreti sonunda birazcık zihni açılır gibi oldu. Ziyarete gelen dostlarına, öğrencilerine, hüzünlü gülümsemelerle de olsa bir şeyler anlatabiliyordu. Artık iyileşmesi zamana ve gösterilecek ihtimama bağlıydı. Bu ümit ışığıyla hastaneden eve çıkarıldı. Fakat beklenenin aksine haziranın sonlarına doğru şiddetli bir ateşle komaya girdi. Bir hafta komada kaldı. Bu durumdan kurtulamayarak ramazan ayında 4 Temmuz Pazar günü Fatih Camii minarelerinden sabah ezanı okunurken saat 4.00'e doğru ruhunu teslim etti.

5 Temmuz 1982 günü Fatih Camii'nde öğleyin kılınan cenaze namazından sonra, Edirnekapı Sakızağacı Şehitliği'nde toprağa verildi. Cenazesine parlamenterler, ilim adamları, talebeleri, sevenleri ve dostlarından oluşan büyük bir kalabalık iştirak etti. Vefatına Prof. Dr. Mehmet Çavuşoğlu tarafından tarih düşürüldü. Manzumedeki "leyâl-i gufrân" terkibi onun vefat tarihini ihtiva etmektedir:

Yâ Rabbi bi-hakkı ism-i Mennân
 Fârûkunu eyle afvaşâyân
 Ahlâkı nümûne bir kişiydi
 Zâhirdi yüzünde nûr-ı îmân
 İncinmedi kimse kendisinden
 Sîrette melekti şekli insân
 İlmiyle amelde rehberiydi
 Yoldaş ola ahrette îmân
 Leyl-i Ramazanda rihlet etti
 Târîhi dedim **leyâl-i gufrân**
 Hicrî: 1402 (1982)

Dindar ve görgülü bir ailenin çocuğu olan Faruk Timurtaş'ın yetişmesinde, irfan sahibi bir kişi olan babası Kadri Bey'in büyük tesiri olmuştur. İlk feyzi ailesinden alan Timurtaş, daha orta okul sıralarında iken memleketinde bazı din âlimlerinin derslerine devam etmiş ve sohbetlerine katılmıştır. Kilis'te Şeyh Vâkîf Efendi'den Farsça okumuş, Son Osmanlı Meclis-i Mebusan'nda Halep mebusu olarak bulunan Hoca Hacı Mustafa Efendi'den din ve tasavvuf dersleri almıştır.

4. Yetiřmesi

Dindar ve görgülü bir ailenin çocuğu olan Faruk Timurtaş'ın yetişmesinde, irfan sahibi bir kişi olan babası Kadri Bey'in büyük tesiri olmuştur. İlk feyzi ailesinden alan Timurtaş, daha orta okul sıralarında iken memleketinde bazı din âlimlerinin derslerine devam etmiş ve sohbetlerine katılmıştır. Kilis'te Şeyh Vâkîf Efendi'den Farsça okumuş, Son Osmanlı Meclis-i Mebusan'nda Halep mebusu olarak bulunan Hoca Hacı Mustafa Efendi'den din ve tasavvuf dersleri almıştır.

Lise sıralarında, o dönemin ünlü hocaları HatemiSenih'ten felsefe, mantık, sosyoloji; Hıfzı Tevfik Gönensay, Faruk Nafiz Çamlıbel ve Nihat Sami Banarlı gibi hocalardan da edebiyat dersleri almıştır. Özellikle Faruk Nafiz Çamlıbel'in Timurtaş üzerinde derin tesiri olmuş ve onun edebiyata yönelmesinde büyük rol oynamıştır. Daha bu yıllarda fikir hareketlerine, kültür meselelerine ve edebiyata karşı büyük bir ilgi duymaya başlayan Faruk Timurtaş, okul harçlığının büyük bir kısmına kitap satın almakta, edebî mecmualar okuyup çeşitli toplantılara katılmakta ve her türlü aktüel meselelere ilgi duymaktaydı. Özellikle edebî konulara karşı büyük bir merakı vardı. Öyle ki daha lise sıralarında iken, sonradan arkadaşlıkları bir ömür boyu sürecek olan Kaya Bilgegil ile birlikte bir antoloji hazırlığına bile girişmişlerdi.

İyi bir ön hazırlık ve büyük bir arzu ile girdiği Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde de Kilisli Rifat, Ragıp Hulusi, Rıfki Melul Meriç, İsmail Hikmet Ertaylan, Ali Nihat Tarlan, Reşit Rahmeti Arat, Ahmet Hamdi Tanpınar, Ahmet Caferoğlu gibi her biri kendi sahasının aşılmamış otoritesi olan hocalardan okudu. Ayrıca üniversite yıllarında ve daha sonraları başta Mahmut Kemal İnal olmak üzere, İsmail Hami Danişmend, Mustafa Şekip

Tunç, Ali Fuat Başgil, Hilmi Ziya Ülken, Ziyaeddin Fahri Fındıkoğlu, Mükrimin Halil Yınanç, İsmail Saib Sencer, Nihal Atsız, Nurettin Topçu gibi devrin tanınmış ilim ve fikir adamlarının sohbet ve meclislerine katılarak feyiz aldı. Bu yüksek seviyeli muhitlerde bulunması, onun ihtisas alanının dışındaki meselelerde de derin bir vukuf kazanmasını sağladı. Böylece yetiştiği çevrenin imkân ve şartlarını iyi değerlendirerek hem ilim, hem de fikir ve kalem sahasında geniş bir ufka sahip oldu.

5. Sosyal Faaliyetleri

Faruk Timurtaş, sürekli çalışan, fevkalâde üstün gayretli bir insandı. Okuyup yazmadığı gün yoktu. Üniversiteden mezun olduğu yıl *Tasvir* gazetesinde yayımladığı “Mehmed Âkif’in İçtimaî Fikirleri” adlı yazısı ile başlayan yazı hayatını ömrünün sonuna kadar aralıksız devam ettirdi. Çeşitli gazete ve dergilerde dil, edebiyat, millî kültür ve ülke meseleleri üzerinde yazılar yazdı. Özellikle eski kültürümüzün genç nesillere tanıtılması ve aktarılması yolunda yıllarca durup dinlenmeden çalıştı.

Bu yolda çok faal bir sosyal hayatı vardı. Daha 1948-1949’da Türk Kültür Ocağı başkanlığı, Türkiye Muallimler Birliği başkanlığı, Kilis Kültür ve Dayanışma Derneği başkanlığını yaptı. Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü’nün kurucu üyeleri arasında yer aldı. Türkiyat Enstitüsü müdür yardımcılığı görevinde bulundu. Ayrıca kültür Bakanlığı’nın çeşitli yayın kollarında görev aldı. Özellikle “1000 Temel Eser” serisinin yayın yönetmeliğinin hazırlanmasında ve bu seriye girecek eserlerin tespitinde büyük emeği geçti.

Kısaca belirtmek gerekirse o, millî kültür varlığımızın korunması, gözetilmesi hususunda yıllarca durmadan çalıştı, eser verdi. Çağrıldığı her toplantıya katılıp aydınlatıcı değerlendirmeler yaparak ülke meseleleri ile ilgili çözüm yolları gösterdi. Dil edebiyat ve çeşitli kültür meselesinin ülke çapında canlı kalması yolunda aktif bir rol oynadı.

6. Fikirleri

Prof. Dr. Faruk K. Timurtaş’ın en önemli yönlerinden biri, belki de en önde olan cephesi millî, dinî ve kültür değerlerimize bağlı oluşu idi. Bütün çalışma ve gayretini bu değerlerin yaşatılması yolunda göstermiştir. Bununla birlikte esas olarak dil,

Özellikle edebî konulara karşı büyük bir merakı vardı. Öyle ki daha lise sıralarında iken, sonradan arkadaşlıkları bir ömür boyu sürecek olan Kaya Bilgegil ile birlikte bir antoloji hazırlığına bile girişmişlerdi.

Faruk Timurtaş, sürekli çalışan, fevkalâde üstün gayretli bir insandı. Okuyup yazmadığı gün yoktu. Üniversiteden mezun olduğu yıl Tasvir gazetesinde yayımladığı “Mehmed Âkif’in İçtimaî Fikirleri” adlı yazısı ile başlayan yazı hayatını ömrünün sonuna kadar aralıksız devam ettirdi. Çeşitli gazete ve dergilerde dil, edebiyat, millî kültür ve ülke meseleleri üzerinde yazılar yazdı. Özellikle eski kültürümüzün genç nesillere tanıtılması ve aktarılması yolunda yıllarca durup dinlenmeden çalıştı.

edebiyat ve eğitim üzerinde yazdığı yazılarla pek çok insanın dikkatini bu konular üzerine çekmiş ve bu sahalarda düşünceyi yaygınlaştırmıştır.

Dile karşı ilgisi daha fazla idi ve Türkçe onun çalışmalarının odak noktasını oluşturmaktaydı. Dille ilgili düşüncelerini şöyle ifade ediyordu: “Dil meselesi bir millî müdafaa meselesidir. Dilimizi korumak, vatanı korumakla birdir. Çünkü dil de vatan kadar, tarih kadar, gelenek ve töre kadar azizdir. Dil de bayrak gibi, aile gibi mukaddesattandır. Belki de hepsinin ifadesi, aksi onda olduğu için hepsinden öndedir. Dil olmayınca millet olmaz, milliyet olmaz. Millî kültürün baş unsuru dildir. Dil sevgisi, ana sevgisi gibidir; sınırsızdır, her türlü fedakârlığı gerektirecek kadar engindir.”

Gerçekten de Timurtaş, bu konuda her türlü fedakârlığı yapmış, ömrünü, kültürümüzü tahribe çalışan “dil güveleri”yle mücadele ederek geçirmiştir. Türkçe’ye hayatını adamıştır:

“Türkçe benim hayatımdır. Bütün ömrümü ona bağlamışım. Dilimizi öğrenmek ve öğretmek hayatımın başlıca gayesini teşkil etmiştir. Üniversite öğretim üyesi ve yazar olarak üzerinde en çok durduğum konu dil olmuştur. Otuz yıla varan yazı hayatımda en fazla dil meselesini ele almış bulunuyorum. Yıllardır dilimizi bozanlara karşı mücadelemizi sürdürmekteyim.”

Timurtaş, dil konusunda ilim yolundan ayrılmadan, aşırılıklardan kaçınarak orta bir yol tutulması gerektiğine inanıyordu. Bazılarının zannettiği gibi o, dilde yenileşmenin ve yeni kelimelerin karşısında değildi: “Benim davam, güzel ve canlı Türkçe davasıdır. Özleştirmenin karşısında değilim. Fakat artık onun gerçekleştiğine inanıyorum. Osmanlıca’yı da istemiyorum, arı dil,

öz Türkçe denen uydurma dili de. Ben Türkçe'yi istiyorum. Bizim karşısında olduğumuz kelimeler dilin gramerine, estetiğine uygun; söyleniş, şekil ve kavram bakımından kusurlu olmayan kelimeler değil; gramer bakımından yanlış, anlam ve kavram bakımından noksan ve hatalı kelimelerdir" diyerek, uydurma kelimelerin karşısında olmuştur. Çünkü sadeleştirmede ölçü kaçınılarak bir tasfiyecilik hareketine gidilmiş, dilimize kazandırılacak ve dilden çıkarılacak kelimelerin belirlenmesi ve kelime türetme işi, dille alâkası olmayan keyfi tutum ve davranışlara kalmış ve böylece yaşayan dilden uzaklaşmıştı. İşte Timurtaş, dildeki bu keyfi davranışların karşısında olmuş ve onlarla ilmî ölçülerin dışına çıkmadan mücadele etmiştir. Dilin gramerine, estetiğine uygun, söyleniş, şekil ve kavram bakımlarından hatalı olmayan kelimelerin hiçbir zaman karşısında olmamıştır. O, bir Türkçeci ve üniversite dil hocası olarak, sadeleşme akımının içinde bulunurken daima ölçülü olarak hareket edilmesini, aşırılıktan kaçınılmasını ve ilmin yolundan sapılmamasını savunmuştur. *Uydurma Olan ve Olmayan Kelimeler Sözlüğü* (İstanbul 1979) adlı eserinde uydurma kelimelerle, Türkçe'nin kurallarına uygun yeni kelimeleri ilmî bir şekilde inceleyerek birbirinden ayırmış ve dildeki canlı kelimeleri atmanın düşünce sistemini bozduğunu belirterek, asırlarca kullana geldiğimiz bu kelimelerin bir kültür değerinin bulunduğunu ispat etmiştir.

Tasfiyecilere karşı verdiği mücadele asla yılmamış, aksine bu konuda yazdıkları Türkçe düşmanlarını yıldırmaştır. Uydurma kelimeleri ilmî yönden savunamayanlar, onun ilmî şahsiyetine saldırmaya yeltenmişler, fakat o kararlı tutumundan hiçbir zaman vazgeçmemiş ve nezaketini terk etmemiştir. Kültür değerlerimizin en başında yer alan dili, bir "millî müdafaa" meselesi olarak görmüş, onun daima ilmî usullerle incelenmesi ve geliştirilmesi için mücadele etmiştir. Bu mücadelede tek başına kaldığı, kurşunlara hedef olduğu zamanlarda bile bıkmadan usanmadan ilmin sesini duyurmaya çalışmıştır.

7. Edebî Yönü

Timurtaş, edebiyata karşı daha lise sıralarında büyük bir ilgi duymaya başlamıştı. Henüz lise öğrencisi iken Çınaraltı gibi edebî mecmualar okumakta, çeşitli anma toplantılarına katılmakta ve meşhur edebiyatçılarla tanışmakta idi.

Çağrıldığı her toplantıya katılıp aydınlatıcı değerlendirmeler yaparak ülke meseleleri ile ilgili çözüm yolları gösterdi. Dil edebiyat ve çeşitli kültür meselesinin ülke çapında canlı kalması yolunda aktif bir rol oynadı.

Dr. Faruk K. Timurtaş'ın en önemli yönlerinden biri, belki de en önde olan cephesi millî, dinî ve kültür değerlerimize bağlı oluşu idi. Bütün çalışma ve gayretini bu değerlerin yaşatılması yolunda göstermiştir

Edebiyata karşı duyduğu bu yakın ilgilinin sevgiyle İstanbul Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne kaydoldu. Özellikle eski edebiyata karşı büyük bir merakı vardı. Divan edebiyatının en seçme şiirlerini ezbere okurdu. Kendisi de gençlik yıllarında şiirle meşgul olmuş ve bir çok şiiri Çağrı, İstanbul gibi edebiyat dergilerinde yayımlanmıştı. Eski edebiyata olan tutkusu onu bu alana yöneltti. Mezuniyet tezi olan "XVI. Asır Şairlerinden Edirneli Güftî ve Teşrifat-üş-şuara'sı" adlı çalışması bir edebiyat çalışması olduğu gibi, "Şeyhî ve Husrev ü Şîrin'i" adlı doktora tezi de yine bir edebiyat çalışması idi. Daha sonra yaptığı çalışmaların büyük bir kısmı da yine edebî metinlere yönelik olarak yapılan çalışmalardır. Bununla birlikte dil sahasında da ince bir dikkati vardı. Esasen o Türkoloji sahasının dil ve edebiyat diye ayrılmasını doğru bulmuyordu. Dil ve edebiyatın birbirini destekleyen, tamamlayan ve açıklayan iki unsur

olduğuna inanmaktaydı. Bu yüzden çalışmalarını sınırlandırmamıştı. Bu açıdan bakıldığında onun çalışmalarında bir bütünlük olduğu görülür. Nitekim doktora çalışmasında edebiyat açısından değerlendirdiği Şeyhi ve Husrev ü Şîrin'i, doçentlik çalışmasında da dil açısından değerlendirmiştir. Türkolojinin her alanında çalışmıştır.

Eski şairlerimizden en çok Yunus Emre ve Mehmet Âkif'i sevirdi. Belki de Yunus'un ve Âkif'in şiirlerinde kendi inanç ve duygularının terennümlerini bulduğu için bu şahsiyetlere karşı derin bir sevgisi vardı. Özellikle *Safahat*'ı ezbere okurdu. Edebî ve fikrî şahsiyetinin teşekkülünde Mehmet Âkif'in büyük tesirinin olduğu söylenebilir. Mehmet Âkif ve İstiklâl Marşı hakkında pek çok makale yazmış ve konferans vermiştir. Nitekim ilk yazısı da Mehmet Âkif hakkındadır (bk. "Mehmet Âkif'in İçtimaî Fikirleri", *Tasvir*, 27 Aralık 1946). Cemiyetçi bir şair olan Âkif'in içtimaî fikirlerini, *Safahat* ile *Sıratımüstakim* ve *Sebilürreşad* dergilerindeki yazılarından hareket ederek ilk defa ortaya koyan Timurtaş olmuştur. *Mehmet Âkif ve Cemiyetimiz* (İstanbul 1962) adlı eserinde Âkif'in fikirlerini sistemli biçimde tasnif etmiş ve şairi bir fikir adamı olarak ele almıştır.

8. Kişiliği, Karakteri

Faruk Kadri Timurtaş'ın en hâkim niteliği, kibar ve nazık, ülkü sahibi, vatan

sever, sakin, efendi bir kişiliğe sahip olmasıydı. Genellikle az konuşurdu. Ancak dostları ve sevdikleriyle beraber olmaktan büyük bir mutluluk duyar, keyfi yerinde olduğu zaman ruh dünyasını aksettiren şiirler söylemekten hoşlanırdı. Her bakımdan cömert bir insandı; etrafındakilere ikramda bulunmaktan büyük bir zevk alırdı. Herkese karşı saygılı ve ilim sahibi bir insandı. Öğrencilerine bile selâm verirken saygıyla davranır, şapkasını çıkararak selamlardı. Talebesi, asistanı olarak uzun müddet çok yakınında bulundum, hiçbir zaman bir kızgınlık emaresi gösterdiğini hatırlamıyorum. Kızsa bile öfkesini ve kızgınlığını pek dışa vurmaz, öfkesini yenmesini bilirdi.

Sessiz ve efendi mizacının altında mücadeleci bir ruha sahipti. Bununla birlikte bir kavga adamı değil, dostluk ve sevgi adamıydı. İslamiyet'i ve millî değerlere son derece bağlı biriydi. İçindeki ruh güzelliği çehresine de yansımıştı. Kimseyi düşman bilmez, kimsenin aleyhinde konuşmaz, kırıcı ve kötü söylemez, çirkin ifade kullanmazdı. İffet sahibiydi. Bu iffet ve safiyetin temelinde Peygamber sevgisi vardı. Bu sevgiyi hiçbir zaman kaybetmedi. Bunun en güzel tezahürü yazdığı na't-i şerifidir.

Ağır başlılığı, olgunluğu ile tam bir ilim adamı idi. Mesleğini aşk derecesinde severdi. Bu sevgi onu günlük siyaset konularına girmekten, kariyerini politikaya alet etmekten korumuştur. Bir defasında ona Millî Eğitim Bakanlığı müsteşarlığını teklif etmişlerdi de o: "Bizim işimiz siyaset değil, ilim yapmaktır" diyerek kabul etmemişti.

Millî ve manevî değerlerimiz üzerinde çalışmayı ve millî meseleleri herkese anlatmayı kendine ülkü edinmişti. Bu konuda hiçbir fedakârlıktan da kaçınmamıştır. Bütün ömrü boyunca düşünce ve inançlarından bir an bile uzaklaşmaksızın, onların uğruna şerefli bir mücadele vererek yaşadı ve öylece hayata veda etti. Bu aziz ve değerli insanı rahmet ve saygıyla anıyorum.

"Türkçe benim hayatımdır. Bütün ömrümü ona bağlamışım. Dilimizi öğrenmek ve öğretmek hayatımın başlıca gayesini teşkil etmiştir. Üniversite öğretim üyesi ve yazar olarak üzerinde en çok durduğum konu dil olmuştur. Otuz yıla varan yazı hayatımda en fazla dil meselesini ele almış bulunuyorum. Yıllardır dilimizi bozanlara karşı mücadelemizi sürdürmekteyim."

ESERLERİ

1. Kitapları

Prof. Dr. Faruk Kadri Timurtaş çok cepheli ender şahsiyetlerdendi. İlim ve fikir alanında geniş ufuklu, çok çalışkan bir ilim adamı ve verimli bir yazardı. Yetiştığı çevrenin şartlarını ve imkânlarını çok iyi değerlendirmiş ve hayatını dopdolu geçirmiştir. Yazdığı kitapların sayısı yirmi yediye bulmaktadır:

1. *Ali ŞirNevâî'nin Türk Diline Hizmetleri*, İstanbul 1962, (14 s.).
2. *Mehmet Âkif ve Cemiyetimiz*, İstanbul 1962, (136 s., 2.baskı: Ankara 1987)
3. *Osmanlıca I (Eski Yazı-Gramer-Metinler)*, İstanbul 1962, (112+VIII+272 s.).
4. *Şeyhî'nin Husrev ü Şirini (İnceleme-Metin)*, İstanbul 1963, (XXXI+273 s.; ikinci baskı 190).
5. *Osmanlıca Grameri (Eski Yazı ve İmlâ-Arapça, Farsça-Eski Anadolu Türkçesi, Aruz)*, İstanbul 1964 (XVI+408 s.).
6. *Dil Davası ve Ziya Gökalp*, İstanbul 1965, (40 s.)
7. *Şeyhî Hayatı ve Eserleri, Eserlerinden Seçmeler*, İstanbul 1968, (256 s.).
8. *İkinci Dil Kongresi ve Akademi, Türkiye Muallimler Birliği Yayınlarından*, İstanbul 1969.
9. *Süleyman Çelebi, Mevlid (Vesiletü'n-necât)*, İstanbul 1970 (2. Baskı 1972, 3.baskı 1980)
10. *Peyami Safa, Seçmeler* (Ergun Göze ile birlikte), İstanbul 1970, (XIV+345 s., 2. baskı 1976)
11. *Şeyhî'ninHarnâmesi*, İstanbul 1971 (106 s.; 2. Baskı 19819)
12. *Tarihî Türkiye Türkçesi Araştırmaları I, Yeni Osmanlıca Metinler*, İstanbul 1972, (VI+89+240 s).

Eski şairlerimizden en çok Yunus Emre ve Mehmet Âkif'i sevirdi. Belki de Yunus'un ve Âkif'in şiirlerinde kendi inanç ve duygularının terennümlerini bulduğu için bu şahsiyetlere karşı derin bir sevgisi vardı. Özellikle Safahat'ı ezbere okurdu. Edebî ve fikrî şahsiyetinin teşekkülünde Mehmet Âkif'in büyük tesirinin olduğu söylenebilir.

13. *Millî Üniversite ve Reform*, İstanbul 1972, (175 s).
14. *Yunus Emre Divanı*, İstanbul 1972, (239 s., 2.baskı 1980, 345 s.).
15. *Tarihî Türkiye Türkçesi Araştırmaları II, Klasik ve Eski Osmanlı Türkçesi Metinleri*, İstanbul 1974 (16+596+XIX s.).
16. *Türkçemiz ve Uydurmaçılık*, İstanbul 1977, (408 s., 2. baskı 1980).
17. *Eski Türkiye Türkçesi XV. Yüzyıl, Gramer-Metin-Sözlük*, İstanbul 1977, (XXIII+322 s.; 2. baskı 1981, 3.baskı 1994).
18. *Türk Dili* (I.sınıf, Muharrem Ergin ve Mehmet Kaplan ile birlikte), Ankara 1977.
19. *Tarihî Türkiye Türkçesi Araştırmaları I, Osmanlı Türkçesine Giriş (Eski Yazı-Gramer-Aruz-Metinler)*, İstanbul 1977, (XIV+232+176+8 s.,*Tarihî Türkiye Türkçesi Araştırmaları I, Yeni Osmanlıca Metinler* [İstanbul 1972] kitabına gramer kısmı ilâvesiyle yapılan yeni baskısı).
20. *Uydurma Olan ve Olmayan Kelimeler Sözlüğü*, İstanbul 1979, (155 s.).
21. *Tarihî Türkiye Türkçesi Araştırmaları III, Osmanlı Türkçesi Grameri (Eski yazı ve İmlâ-Arapça Farsça, Eski Anadolu Türkçesi)*, İstanbul 1979, (X+460 s.).
22. *Tarih İçinde Türk Edebiyatı*, İstanbul 1981, (XVI+262 s., 2.baskı 1990).
23. *Dil Davası (Mülâkat: Burhan Bozgeyik)*, İstanbul 1981, (57 s.9.
24. *Baki Divanından Seçmeler*, Ankara 1987, (1000 Temel Eser serisi için vefatından önce hazırladığı bu eser, ancak 1987'de basılabilmektedir.)
25. *Diller ve Türkçemiz*, Haz. Mustafa Özkan, Alfa Yayınları, İstanbul 1996.
26. *Sanat ve Edebiyat Dünyasından*, hzl. Mustafa Özkan, Alfa Yayınları, İstanbul 1997.
27. *Makaleler*, Haz. Mustafa Özkan, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara 1997.

Kimseyi düşman bilmez, kimsenin aleyhinde konuşmaz, kırıcı ve kötü söylemez, çirkin ifade kullanmazdı. İffet sahibiydi. Bu iffet ve safiyetin temelinde Peygamber sevgisi vardı. Bu sevgiyi hiçbir zaman kaybetmedi. Bunun en güzel tezahürü yazdığı na't-i şerifidir.

2. Araştırma ve İnceleme Yazıları

A) Dil ve Gramer İncelemeleri

1. Şeyhî ve Çağdaşlarının Eserleri Üzerinde Gramer Araştırmaları I, Ses Bilgisi
(*Türk Dili Araştırmaları Yıllığı-Belleten 1960*, Ankara 1960, s. 95-144). 50 s.
2. Şeyhî ve Çağdaşlarının Eserleri Üzerinde Gramer Araştırmaları II, Şekil Bilgisi
(*Türk Dili Araştırmaları Yıllığı-Belleten 1961*, Ankara 1962, s. 53-136). 84 s.
3. Harnâme
(*Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, III/3-4 [1949], s. 369-387). 19 s.
4. Şeyhî'nin Harnâmesi Üzerinde Dil Araştırmaları
(*Türk Kültürü Araştırmaları*, yıl 1, sy. 2 [1964], s. 254-281). 28 s.
5. Bâkî'nin Kanunî Mersiyesi'nin Dil Bakımından İzahı
(*Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, XII [1963], s. 219-231). 13 s.
6. Yunus Emre'nin Dili Üzerine Notlar
(*II. Milletlerarası Türk Folklor Kongresi Bildirileri*, Ankara 1982, s. 405-412). 8 s.
7. Türkiye Türkçesi'nin Ana Hatları
(*Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, XXIII [1981], s. 175-202). 28 s.
8. Tarih Boyunca Türkçecilik Cereyanı
(*Atsız Armağanı*, İstanbul 1976, s. 421-445). 25s.
9. Dil Davası ve Ziya Gökalp (İstanbul 1965). 40 s.
10. Nevai'nin Türk Diline Hizmetleri, Türkçeciliği
(*Türk Yurdu*, sy. 294 [Mart 1961], s. 41-43). 3 s.
11. Safahat'ın Türkçesi
(*Safahat'ın Dil ve Üslûbu*, İstanbul 1970, s. 73-78). 6 s.
12. Türkçe'de Kelime Yapımı ve Yanlış Türetilen Kelimeler (*SİSAV [Siyasî ve Sosyal Araştırmalar*

Millî ve manevî değerlerimiz üzerinde çalışmayı ve millî meseleleri herkese anlatmayı kendine ölkü edinmişti. Bu konuda hiçbir fedakârlıktan da kaçınmamıştır. Bütün ömrü boyunca düşünce ve inançlarından bir an bile uzaklaşmaksızın, onların uğruna şerefli bir mücadele vererek yaşadı ve öylece hayata veda etti.

Vakfı] *Türk Dili Semineri*, [İstanbul 26-27 Aralık 1980], İstanbul 1980, s. 33-43). 11 s.

13. Uydurmaçılık, Uydurma Kelimeler ve Türkçe’de Kelime Yapımı

(SİSAV [Siyasi ve Sosyal Araştırmalar Vakfı] *Türk Dili Semineri* [İstanbul, 26-27 Aralık 1980],

İstanbul 1980, s. 64-85). 21 s.

14. Şemseddin Sami ve Kamus-ı Türkî

(Şemseddin Sami, *Kamus-ı Türkî*, İstanbul 1978, s. 5-17). 13 s.

15 Muallim Naci ve Lugatı

(*Muallim Naci, Lugat-ı Nâcî*, İstanbul 1978, s. 5-16). 12 s.

16. RedhouseLugatı

(*Sir James Redhouse, A Turkishand English Lexion, New Edition*, İstanbul 1978, s. 5-6). 2 s.

B) Edebiyat Tarihi ile İlgili İncelemeleri

1. XVII. Asır Şairlerinden Edirneli Güftû ve “Teşrifat-üş-Şuarâ”sı (*Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, II

[1948], s. 193-221). 29 s.

2. Fâtih Devri Şairlerinden Cemâlî ve Eserleri

(*Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, IV/3 [1951], s. 189-213). 25 s.

3. Şeyhî’nin Hayatı ve Şahsiyeti

(*Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, V [1954], s. 91-120). 30 s.

4. Şeyhî’nin Eserleri

(*Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, XI [1961], s. 99-108). 10 s.

5. Şeyhî’nin Tıp Konusunda Eseri

(*Türk Dili*, IV/42 [1955], s. 340-343). 4 s.

6. Şeyhî’ninHusrev ü Şîrin’i

(*Jean Deny Armağanı*, Ankara 1958, s. 335-348).14 s.

7. Şeyhî’ninHusrev ve Şîrin’i Üzerine Notlar

(*Türk Dili*, III/25 [Ekim 1953], s. 18-21). 4 s.

8. Şeyhî’ninHusrev ü Şîrin’inin Konusu

(*Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, IX [1959], 89-110).12 s.

9. Şeyhî’nin Şöhreti ve Tesiri

(*Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, VIII [1958], s. 84-89).6 s.

Onun bu kitaplarının ve araştırma yazılarının dışında, fikrî, edebî nitelikte yüzlerce makale, tenkit ve inceleme yazısı vardır. Bunlar ciltler dolduracak hacimde olup, hepsi de değerinden hiçbir şey kaybetmeyen, isabetli görüşler ihtiva eden, nesillere ışık tutan değerli yazılardır.

10. Türk Edebiyatında Husrev ü Şirin ve Ferhad u Şirin Hikâyesi (*Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, IX [1959], s. 65-89). 25 s.

11. Husrev u Şîrin ve Ferhad u Şîrin Yazan Şairlerimiz (*Türk Dili*, I/10 [1952], s. 567-573). 6 s.

12. İran Edebiyatında Husrev ü Şirin ve Ferhad u Şirin Yazan Şairler (*Şarkiyat Mecmuası*, IV [1961], s. 73-86). 13 s.

13. Şeyhî ve Nizamî'nin Husrev u Şirin'lerinin Konu Bakımından Mukayesesi (*Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, X [1960], s. 25-34). 10 s.

14. Ahmed-i Dâî ve Eserlerinin Türk Dili ve Edebiyatındaki Yeri (*Türk Dili*, III/31 [Nisan 1954], s. 426-430). 5 s.

15. Muînî'nin Ma'nevîsi (Murâdiyye)- Mesnevî'nin İlk Manzum Çevirisi (*Bildiriler, Mevlânâ'nın 700. Ölüm Yıldönümü Dolayısıyla Uluslararası Mevlânâ Semineri* [Konya 15 Aralık 1973], Ankara 1973, s. 258-267). 10 s.

16. Türk Edebiyatı Tarihi Ana Kitabı Nasıl

Yazılabilir?

(*Türk Kültürü*, c. 1, sy. 7 [Mayıs 1963], s. 28-30). 3 s.

17. Türk Destanları

(*Türk Kültürü*, c.3, sy. 33 [Temmuz 1965], s. 577-582). 6 s.

18. Türk Edebiyatında Lirik Şiirin Timsali: Fuzûli

(*Hayat Tarih Mecmuası*, sy. 10 [Kasım 1966], s. 54-62). 9 s.

19. Ali Nihat Tarlan ve Eserleri

(*Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, XIII [1965], s. 1-6). 7 s.

20. Nihal Atsız ve Eserleri

(*Türk Kültürü*, c.14, sy. 158 [Aralık 1975], s. 48-50). 3 s.

21. Büyük Türkçü Necip Âsım Yazıksız

(*Türk Yurdu*, sy. 29 (Aralık 1960), s. 46-48). 3 s.

22. Türkiye Edebiyatı

(*Türk Dünyası El Kitabı*, Ankara 1976, s.414-464).50

Onun bu kitaplarının ve araştırma yazılarının dışında, fikrî, edebî nitelikte yüzlerce makale, tenkit ve inceleme yazısı vardır. Bunlar ciltler dolduracak hacimde olup, hepsi de değerinden hiçbir şey kaybetmeyen, isabetli görüşler ihtiva eden, nesillere ışık tutan değerli yazılardır. Bu yazılar başlıca *Türkiyat Mecmuası*, *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, *Türk Dili Araştırmaları Yıllığı-Belleten*, *Şarkiyat Mecmuası*, *Türk Kültürü*, *Türk Kültürü Araştırmaları*, *Türk Dili*, *Kubbealtı Akademi Mecmuası*, *Yahya Kemal Enstitüsü Mecmuası*, *Türk Yurdu*, *Bilgi*, *Çağrı*, *İstanbul*, *Hisar*, *Türk Edebiyatı*, *Büyük Türkiye*, *Hayat Tarih Dergisi*, *Pınar*, *Ülkü Pınarı*, *Orkun*, *Altın Işık*, *Toprak*, *Yol*, *Genç Öğretmen*, *Millî Gençlik*, *Millî Birlik*, *Tanrıdağ*, *Türk Kadını*, *Belgelerle Türk Tarihi* gibi ilmî ve kültür ağırlıklı dergiler ile *Tasvir*, *Yeni Sabah*, *Dünya*, *Sabah*, *Ortadoğu*, *Son Havadis* ve *Tercüman* gazetelerinde yayımlanmıştır.

Timurtaş'ın çeşitli dergilerde ve gazetelerde yayımlanmış olan yazılarını, ilmî araştırma ve incelemelerini, çeşitli kongrelerde sunduğu tebliğlerini konularına göre tasnif ederek üç kitap hâlinde yayımladım (bk. *Diller ve Türkçemiz*, Haz. Mustafa Özkan, Alfa Yayınları, İstanbul 1996; *Sanat ve Edebiyat Dünyasından*, Haz. Mustafa Özkan, Alfa Yayınları, İstanbul 1997. *Makaleler*, hzl. Mustafa Özkan, *Türk Dil Kurumu Yayınları*, Ankara 1997).

Kaynaklar

- "Arkadaşları ve Öğrencilerinin Hisleri, Hatıraları, Timurtaş'ın Ardından", *Türk Edebiyatı*, S. 106, Ağustos 1982, s.8-10.
- ÇOKUM, Sevinç "Timurtaş Hoca", *Düşünce*, 16 Temmuz 1982, s. 16.
- ERGÜZEL, Mehdi "Türkçe Benim Hayatımdır", *Türk Edebiyatı*, S. 225, Temmuz 1992, s. 21-22.
- ERKAL, Mustafa "Timurtaş'ın Ardından", *Düşünce*, 16 Temmuz 1982, s. 17.
- "Eşi Birsen Hanımın Gözüyle Timurtaş", *Türk Edebiyatı*, S. 106, Ağustos 1982, s. 4.
- GÖZE, Ergun "Faruk Kadri Hoca İçin", *Tercüman*, 7 Temmuz 1982.
- HACIEMİNOĞLU, Necmettin, "Hocam, Ağabeyim Timurtaş", *Türk Edebiyatı*, S. 106, Ağustos 1982, s. 13.
- HAS ER, Melin "Cami Avlusuna Saldıranlar", *Düşünce*, 16 Temmuz 1982, s. 23.
- KABAKLI, Ahmet "Arkadaşıma Ağıt", *Tercüman*, 6 Temmuz 1982.
- KABAKLI, Ahmet "Bir Âlim Göçer", *Türk Edebiyatı*, S. 106, Ağustos 1982, s. 2-3.
- KAHRAMAN, Âlim "Faruk K. Timurtaş'ın Topluca Yayınlanan Yazıları", *Yeni Hizmet*, Yıl 3, S.8, Mayıs-Ağustos 1997, s. 43-44.
- KAHRAMAN, Âlim "Kültürel Süreç İçinde Beliren Çehresiyle Faruk Kadri Timurtaş", *Yedi İklim*, S. 85, Nisan 1997, s. 26-27.
- KAYAALP, İsa "Prof. Dr. Faruk K. Timurtaş Hocayı Anma Toplantısı '26 Şubat 1997'", *Yeni Hizmet*, Yıl 3, S. 8, Mayıs-Ağustos 19-987, s. 58-61.
- ÖZKAN, Mustafa "Ölümünün 10. Yılında Faruk Kadri Timurtaş", *Türkiye*, 4 Temmuz 1992.
- ÖZKAN, Mustafa " Prof. Dr. Faruk Kadri Timurtaş [26 Şubat 1925 – 4 Temmuz 1982]", *Prof. Dr. Faruk K. Timurtaş, Sanat Edebiyat Dünyasından*, hzl., Mustafa Özkan, İstanbul 1997, s. IV –LXXII.
- ÖZKAN, Mustafa *Faruk Kadri Timurtaş Hayatı – Eserleri – Eserlerinden Seçmeler*, Edebiyat Fakültesi Yayınları, Ankara 2000.
- ÖZKAN, Mustafa "Türkçemiz ve Uydurmacılık", *Türk Edebiyatı*, s 225, (Temmuz 1992), s. 18-19.
- "Prof. Dr. Mustafa Özkan'la Faruk K. Timurtaş Hakkında Bir Söyleşi", *Yeni Hizmet*, Yıl 3, s 8 (Mayıs-Ağustos 1997), s. 36-38.
- SONGAR, Ayhan "Faruk Timurtaş'a Mersiye", *Türk Edebiyatı*, s. 106, (Ağustos 1982), s. 12.
- TEKİN, Arslan "Prof. Dr. Faruk Timurtaş (26 Şubat 1925-4Temmuz 1982)", *Türk Dünyası Araştırmaları –Faruk Timurtaş'a Armağan*, s. 27, Aralık 1983, s. X-XXIV.
- TULUM, Mertol "Prof. Dr. Faruk Kadri Timurtaş'ın Hayatı ve Eserleri", *Türk Kültürü Araştırmaları- Prof. Dr. Faruk Timurtaş'ın Hatırasına Armağan*, Yıl XVII-XXI/1-2 (1979-1983) Ankara 1983, s. IX-XIX.
- YAVUZ, Kemal "Faruk Kadri Timurtaş", *Türkiye Gazetesi Yeni Rehber Ansiklopedisi*, c. VII (İstanbul 1993), s. 109-110.
- YELTEN, Muhammet "Örnek Hocam Timurtaş", *Türk Edebiyatı*, s. 225 (Temmuz 1992), s. 20.